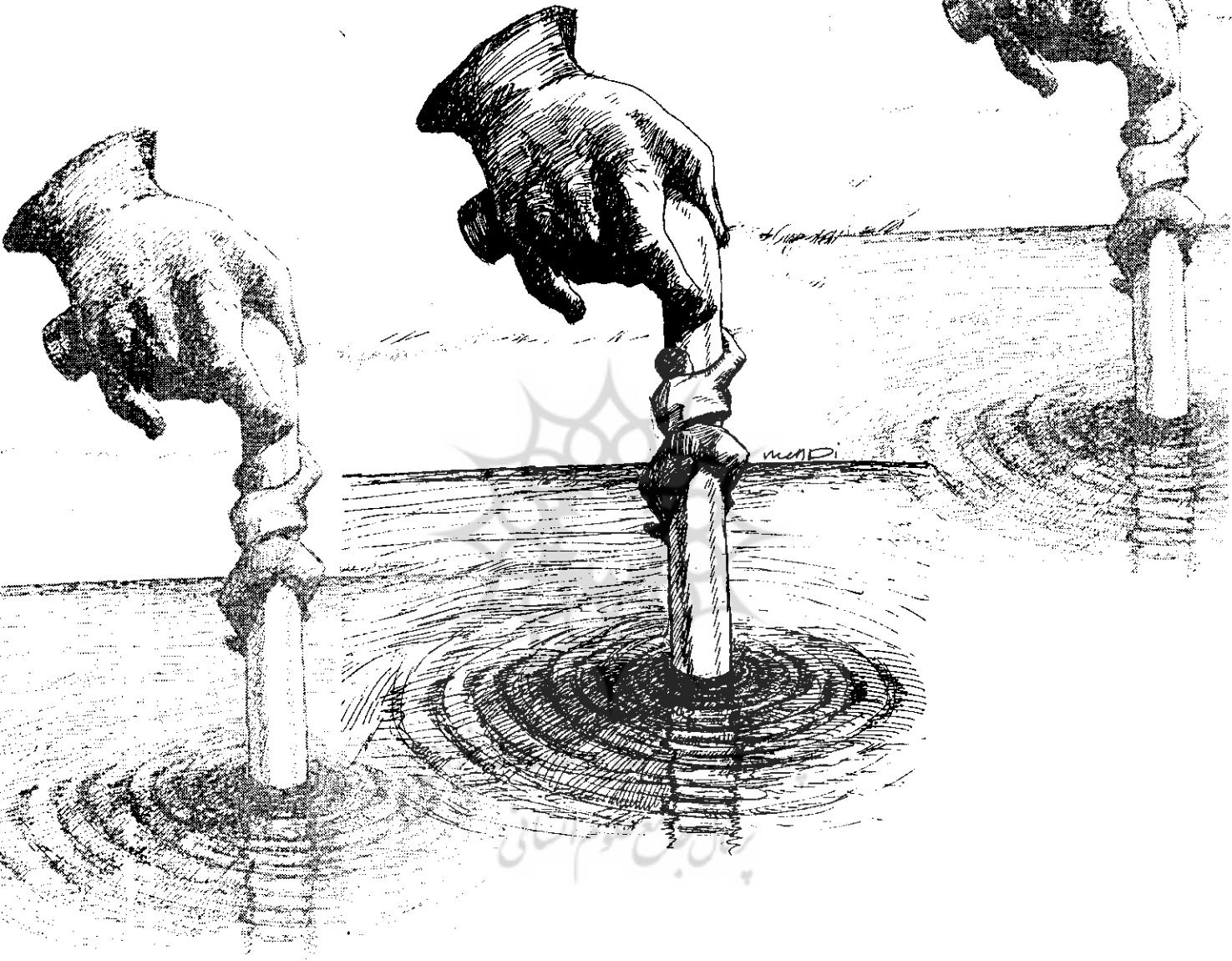

در خزر جهه باید کرد؟

پدیده عوارض و آفاتی داشت از جمله نگاه نادرست ایدئولوژیک به اتحاد جماهیر شوروی که این نگاه منافع ملی ما را در نظر نداشت. طرفداران این بینش پس از فروپاشی شوروی بسیار شادمان شدند و جالب این که در خطبه‌ها و سخنرانی‌ها هم این رضایت و مسرت خاطر خود را ابراز داشتند. یکی از مسؤولان عالی رتبه کشور فروپاشی شوروی را معادل نابودی کمونیزم دانست و گفت که ما از فروپاشی کمونیزم بسیار خرسندیم. اما این گروه به این امر توجه نداشتند که شوروی اولاً مانعی بر سر راه اهداف توسعه طلبانه آمریکا در منطقه بود و ثانیاً منافع ملی ما در خزر براساس

گروه نفت:

در باره خزر مطالب زیادی از جانب کارشناسان مختلف گفته شده اما به نظر می‌رسد تأکفته‌هایی هم هست که در ریشه‌یابی مسئله خزر مفید بوده و می‌تواند چراغ راه آینده باشد.

الف - بینش نادرست در زمینه فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی

از قبل از انقلاب پدیده‌ای به نام "اسلام انقلابی" وجود داشت که ضمن انقلابی بودن، ضدکمونیست هم بود. در جریان انقلاب و پس از آن نیز این

برخورد جناحی باعث شد تا امن ترین کشور خاورمیانه را که ظرفیت احیای جاده ایریشم را داشت، نامن جلوه دهیم و ناخواسته به جای ترانزیت نفت و گاز به ترانزیت مواد مخدر تن دهیم.

ج - پذیرش تلویحی رژیم ۲۰ در صدی مشاء

پس از فروپاشی شوروی نیز به دام یک ساده‌اندیشی افتادیم و آن این که رژیم مشاء (۲۰ درصد برای هر کشور) بین پنج کشور ایران، روسیه، ترکمنستان، قزاقستان و آذربایجان را تلویحیاً پذیرفتیم و از قراردادهای ۱۹۲۱ و ۱۹۴۰ که حاکمیت سیاسی ما بر نیمی از دریای خزر پذیرفته بود، صرف نظر کردیم. پس از این که اعتبار آن قراردادها زیر سوال رفت، گفته شد سهم ایران با توجه به

طول مرز ساحلی آن با دریای خزر کمتر از ۲۰ درصد است و متأسفانه دیلماسی ما در برابر این منطقه ضعیف بود.

د- منافع تعریف شده و شفاف آمریکا در خزر پس از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی راه برای نفوذ آمریکا، انگلیس و اسرائیل باز شد و قوی ترین هیأت‌های سرمایه‌گذاری در بالاترین سطوح

**ایران می‌تواند نفت
کشورهای خزر را از طریق
شبکه خط لوله خود به
خلیج فارس منتقل نماید و
به این ترتیب باعث می‌شود
کشورهای خزر به جای
تحمل هزینه ایجاد خط
لوله جدید هر چه زودتر با
درآمد حاصله از فروش نفت
به توسعه اقتصادی خود
پردازند**

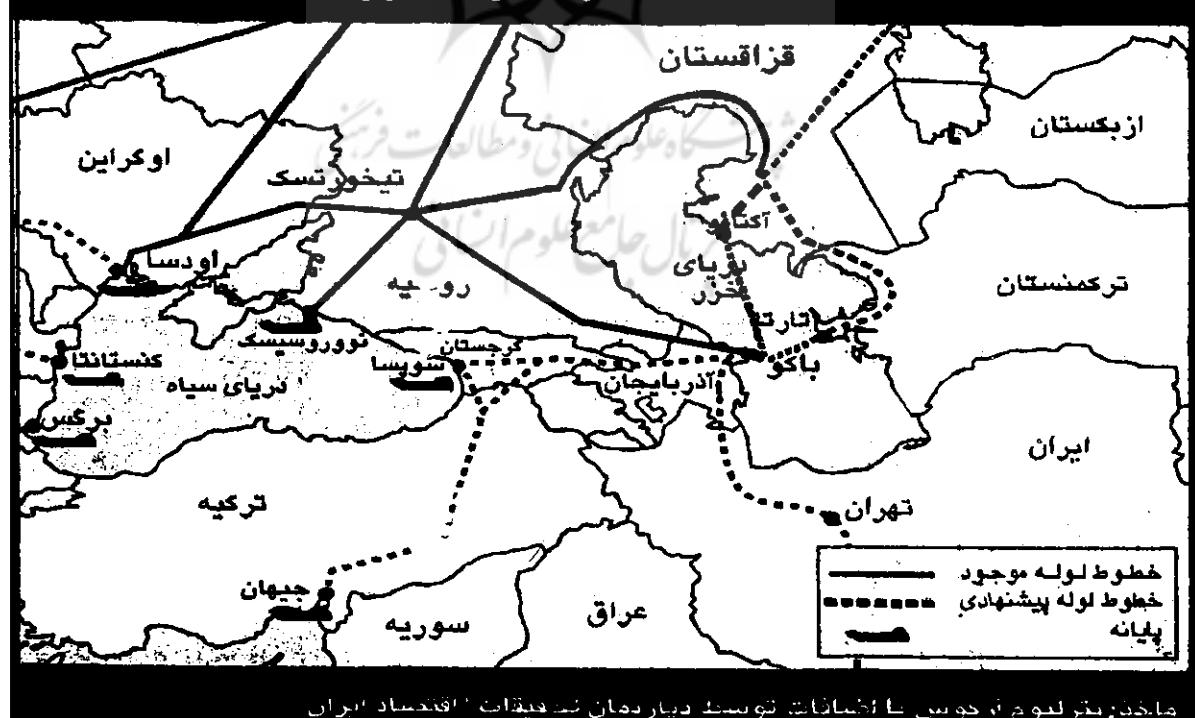
قراردادهای موجود با اتحاد جماهیر شوروی بهتر تأمین می‌شد. (قراردادهای ۱۹۲۱ و ۱۹۴۰) این بیش موجب از دست رفتن فرستی بزرگ و تاریخی شد.

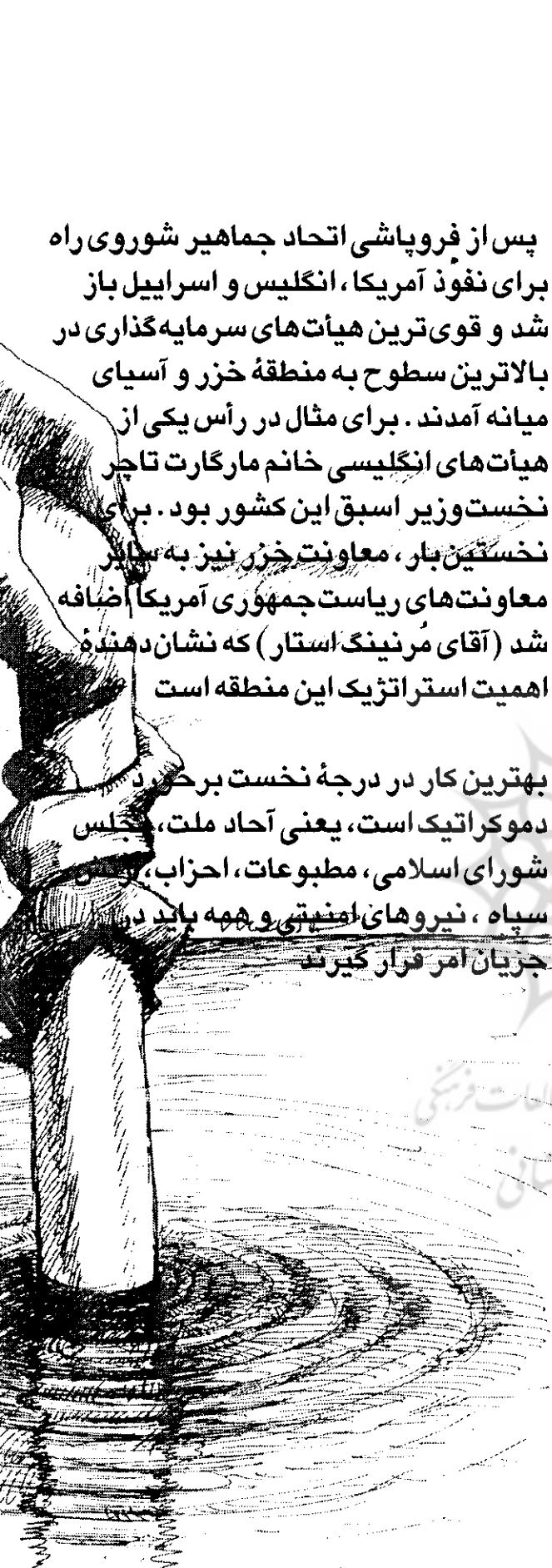
ب- نامن جلوه دادن ایران

در جریان استیضاح حجت‌الاسلام نوری در سال ۱۳۷۷ فرست تاریخی دیگری را از دست دادیم، شرکت‌های مشاوره بین‌المللی نظر کارشناسی خود را این گونه اعلام کردند که برای انتقال نفت و گاز خزر به دریای آزاد، ایران امن ترین، نزدیک‌ترین و اقتصادی‌ترین مسیر است در حالی که حتی جناح‌های متخاصم در افغانستان بر سر امنیت خط لوله سرتاسری از منطقه خزر به افغانستان و پاکستان، وحدت نظر داشتند و حاضر بودند قرارداد فیما بین آن را هم امضا کنند. (حتی احمدشاه مسعود با طالبان).

همزمان با این شرایط در ایران اتفاقی نابخشودنی رخ داد و آن استیضاح حجت‌الاسلام عبدالله نوری وزیر کشور دولت خاتمی توسط مجلس پنجم بود. استیضاح یکی از قواعد دموکراسی پارلمانی است، اما در این استیضاح، ۲۱ بار واژه نامنی در سرتاسر ایران به کار رفته بود. این

تعدد در خطوط لوله خزر

پس از فیروپاشی اتحاد جماهیر شوروی راه برای نفوذ آمریکا، انگلیس و اسرائیل باز شد و قوی ترین هیأت‌های سرمایه‌گذاری در بالاترین سطوح به منطقه خزر و آسیای میانه آمدند. برای مثال در رأس یکی از هیأت‌های انتکلیسی خانم مارگارت تاجر نخست وزیر اسبق این کشور بود.

برای نخستین بار، معاونت خزر نیز به سایر معاونت‌های ریاست جمهوری آمریکا اضافه شد (آقای مُرنسینگ استار) که نشان دهنده اهمیت استراتژیک این منطقه است.

آقای کلینتون به ترکیه رفت و علیرغم نظر کارشناسان، تصريح کرد که مسیر خط لوله انتقال نفت و گاز از خزر به دریای آزاد، باید حتماً از ترکیه و بندر جیجان بگذرد و مبلغ یک میلیارد دلار وام بلاعوض به ترکیه اعطای شد!

هم کلینتون و هم بوش اذعان داشتند که اعراب و مسلمین دیگر ما را قبول ندارند، بنابراین آمریکا به طور قطع مصمم است به منبع انرژی جدیدی تکیه کند که اعراب و مسلمین بر آن اشراف نداشته باشند. اسرائیل نیز عمیقاً خواهان تکیه بر یک منبع قابل اعتماد انرژی در دریای مدیترانه است.

مالحظه می‌کنیم مسیر خط لوله مورد نظر آمریکا و اسرائیل از کشورهایی مانند ترکمنستان، قرقیستان، اذربایجان، گرجستان و ترکیه می‌گذرد که مردم این کشورها، نژاد غیر عرب دارند و تفکر سران سیاسی و روش حکومی آن‌ها غیراسلامی، کمونیستی یا سکولار است.

منافع آمریکا کاملاً شفاف و تعریف شده است و با اولویت‌های آمریکا هم خوانی دارد. بنابراین به نظر می‌رسد در صورت مذاکره هم انعطافی نشان نخواهد داد زیرا اگر بنا بود کوچک‌ترین انعطافی داشته باشد، کلینتون آن را به نحوی ابراز می‌کرد تا گامی عملی در جهت حسن نیت و مذاکره با ایران در زمان خاتمه برداشته شود.

در کنفرانس خزر که در مسکو برگزار شد نماینده آمریکا بدون اعتنا به کشورهای شرکت کننده در کنفرانس، گفت: برای ما مهم نیست که رژیم حقوقی خزر چیست و به چه توافقی منجر می‌شود زیرا به هر صورت آمریکا مصمم است خط لوله نفت و گاز را در مسیر شرقی-غربی به ترکیه برساند.

هـ- چه باید کرد؟

اختلاف بر سر رژیم حقوقی دریای خزر باعث شد که ایران به کمک کشتی جنگی و پرواز هوایی‌های خود، کشتی لرزه‌نگاری با پرچم آذربایجان را از منطقه نفتی "البرز ال۱۰" دور نماید. ولی بعداً آمریکا، ترکیه و اسرائیل از موضع آذربایجان دفاع و حمایت معنی دار کردند و معلوم نیست که تکرار این وضعیت بدون مخاطره باشد. از طرفی کوتاه‌آمدن در اعمال قرارداد ۱۹۲۱ و ۱۹۴۰ نوعی تغییر مرزهای ایران است و از سوی دیگر مقاومت نظامی در برابر رژیم حقوقی - تحمیلی خزر ممکن است جنگی تحمیلی به دنبال داشته باشد. ضمن این که تغییر مرز هم باید در مجلس شورای اسلامی به تصویب برسد. جنگ تحمیلی نیز عوارضی دارد که باید به آن توجه کرد. بنابراین بهترین کار در درجه نخست برخورد دموکراتیک است، یعنی آحاد ملت، مجلس شورای اسلامی، مطبوعات، احزاب، ارش، سپاه، نیروهای امنیتی و همه باید در جریان امر قرار گیرند. امتیاز دیگری که "تبه طالبی" یعنی کشور ایران دارد این است که او اولاً بین دریای خزر و خلیج فارس واقع شده و در ثانی از یک شبکه وسیع

کلینتون را بروش اذعان داشتند که اعراب و مسلمانان آمریکا را قبول ندارند، بنابراین آمریکا باید از این مقصوم است به شکن اثر روزانه ای از اسراف نداشته باشد. نیز عمیقاً خواهان تکیه تمام انرژی در دریای مدیترانه است

رانس خزر که در مسکو برگزار شد تماينده آمریکا بدون اعتنای به کشورهای شرکت‌کننده در کنفرانس، گفت: برای ما مهم نیست که رژیم حقوقی خزر چیست و به چه توافقی منجر می‌شود زیرا به هر صورت آمریکا مصمم است خط لوله نفت و گاز را در مسیر شرقی- غربی به ترکیه برساند

سرتاسری خط لوله نفت و گاز برخوردار می‌باشد ایران می‌تواند نفت کشورهای خزر را از طریق شبکه خط لوله خود به خلیج فارس منتقل نماید و به این ترتیب باعث می‌شود کشورهای خزر به جای تحمل هزینه ایجاد خط لوله جدید هر چه زودتر با درآمد حاصله از فروش نفت به توسعه اقتصادی خود بپردازند. چندی است دو شرکت بزرگ نفتی آمریکایی از وزارت خزانه‌داری آمریکا به منظور امضای قرارداد پایابای سه‌جانبه (سواب) استعلام کرده‌اند. تا با دست‌یابی به یک مجوز قانونی بتوانند نفت دریای خزر را در خلیج فارس از ایران تحویل بگیرند. البته آمریکا به دلیل اولویت‌های راهبردیش تاکنون با این کار موافقت نکرده است.

اما امتیاز بزرگتر و برج‌برنده‌تری که ایران دارد این است که بدون توجه به خصوصیت آمریکا، اسرائیل، انگلیس و ترکیه، رأساً با بهینه‌ترین قیمت خریدار نفت خزر می‌باشد. بدین معنا ایران که هم‌اکنون هزینه زیادی به منظور انتقال نفت و گاز از جنوب ایران به صفحات شمال ایران متتحمل می‌شود می‌تواند با خرید نفت از کشورهای منطقه خزر مصرف استان‌های شمالی ایران را تأمین نماید. در این راستا است که حتی قبل از طراحی و تأسیس و راه‌اندازی پالایشگاه‌نکا قادریم نفت خزر را در پالایشگاه تبریز و تهران و بعد از آن و احتمالاً اصفهان تصفیه نماییم. تسریع در استقرار خط لوله نکا- تهران می‌تواند این پروژه راهبردی- اقتصادی را با موفقیت قرین نموده و آمریکا، اسرائیل را با ترفندهای غیرمنطقی و غیراقتصادی آنان در برابر عمل انجام شده قرار دهیم. چرا که اخیراً ثابت شده است با توجه به تولید ناکافی و هزینه‌های اکتشاف و استخراج بالای نفت در منطقه بسته خزر، استقرار خط لوله جدید از هر مسیری به صرفه اقتصادی نیست بایستی ولذا با یک اقدام هماهنگ و دیلماسی فعال از این ویژگی منحصر به فرد خود هر چه زودتر استفاده کنیم. (رجوع شود به مقاله "آقای ریس جمهور، فرد اخیلی دیر است" چشم‌انداز ایران شماره ۱۴).

بررسی جامع علوم انسانی